

«Ярмоленко, тобі впадо відповіді рідною мовою?»

с. 11 »

Коли найважче, помоліться до Юди Тадея

с. 3, 11 »

Цікава

ГАЗЕТА
на вихідні

8 листопада 2018 року №45 (49) Ціна 5 грн

● ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ

Фото Олександра МОРДЕРЕРА.

«Коли я народився в Україні, то повинен її захищати», – вважає доброволець із Алчевська.

Шахтар втратив ногу в АТО, але знайшов кохання і себе у спорті

Двічі на тиждень Олександр Тарасюк відкладає милиці, аби пограти в баскетбол за команду «Київ-Баски»

У столиці чоловік орієнтується непогано, хоча й не місцевий. Родом він з Алчевська, що на Луганщині. Закінчив гірниче училище, 15 років працював на шахті, потім на Забайкаллі добував кварц. Звідти переїхав до Станиці Луганської, де проживав до війни 7 літ. Трудився спочатку на Луганському тепловозобудівному заводі, а потім — у залізничному локомотивному депо. Жив загалом, «як і всі на Донбасі». Допоки не довелося визначитися, на чиєму боці

на війну? Коли я народився в Україні, то повинен її захищати, якби народився

Жив загалом, «як і всі на Донбасі». Допоки не довелося визначитися, на чиєму боці.

в Росії, природно, захищав би цю державу. Мені здається, що це цілком нормально.

Закінчення на с. 5 »

Катерина ОЛЕКСЕНКО,
theукраїнians.org

БОЙОВИКИ ЗРУЙНУВАЛИ ЙОГО ДІМ, ДІЗНАВШИСЬ, ЩО ВІН ВОЮЄ ЗА УКРАЇНУ

— Коли Станиця поступово перейшла в руки сепаратистів, почалась і моя війна, — розповідає Олександр

Тарасюк. — Це було у березні 2014 року. Тоді побачив сюжет по телевізору, у якому говорили: «Нас воює 5 тисяч...» — і дали номер телефону. Я не знав, куди йти, але те, що воюватиму за Україну, — це однозначно. От і подзвонив. Сказали приїхати в Кіровоград, там формували 34-й батальйон територіальної оборони. Так потрапив в армію. Чому пішов

● КРУТИЙ ЧУВАК

Фото clutch.ua.

Пліткуйте, домислюйте, вигадуйте, а в нас насправді все ОК!

Кому Олег Винник присвятив пісню «Ніно», якщо його дружину звать Таїсією?

Мачо-«холостяк», який завжди на публіці з'являється один, насправді виявився майже ідеальним сім'янином

Інна ПІЛЮК

Олег Винник не часто зголошується на інтерв'ю, а якщо і погоджується порозмовляти, то одразу попереджає, що на запитання про особисте не відповідатиме. Цим самим він неабияк підігрів інтерес журналістів до розкриття таємниць свого приватного життя. І хоч як би співак та його команда не приховували ці секрети, вони нещодавно стали відомими і дуже здивували прихильників, а найбільше — прихильниць артиста

РАЗОМ ВИСТУПАЮТЬ НА СЦЕНІ ТА... ЗБИРАЮТЬ БУЛЬБУ

Виявляється, екранний мачо насправді має дружину і вони разом виховують дорослого сина-студента. І що найдивовижніше — любов Олега Винника віднайшли не у якомусь закритому замиському зірковому будинку, а там, де ніхто й не сподівався, — поруч із ним на сцені. — хана Винника (він називає її саме так, а не дружиною) завжди виступає з ним, просто раніше на неї ніхто не звертав уваги. Це білява красуня, бек-вокалістка, відома під сценічним ім'ям Таюне. Проте поза сценою її знають як дружину Олега Таїсію Сватко.

Велику таємницю розкрили земляки співака із села Вербівка, що на Черкащині. Вони розповідали, що і Таїсію, і Олега тут бачать доволі часто, адже в селі проживали мама та сестра співака. Мама померла у травні цього року. Олег, звісно, був на похороні. Кажуть, жінка дуже гарно співала, тож і талант синові передався від неї. А працювала вона

на фермі місцевого колгоспу. За словами селян, Таїсія й Олег часто разом навідується на батьківщину. Поводять вони себе дуже просто: і картоплю на городі допомагали мамі вибирати, і в місцевий ма-

Мама співака працювала на фермі місцевого колгоспу.

газин ходять скуплятися, і з усіма вітаються.

А деякі односельці запевняли у протилежному: відомий земляк — нечастий гість у селі та й рідним майже не допомагає. Такі суперечливі відгуки, вочевидь, є наслідком того, що продюсер співака нібито суворо заборонив селянам розповідати про свого знаменитого співвітчизника. От і вийшло — хтось почав казати правду, а на півдорозі передумав, тому й існує інформація протилежного змісту.

Закінчення на с. 6 »

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Владу почало трусити після вбивства Катерини Гандзюк

Найрезонансніші події в житті країни та світу очима наших журналістів

Генпрокурор Юрій Луценко розповів про підозрюваних і подав у відставку

Він попросив Верховну Раду розглянути його звільнення вже цього тижня

«Щоб не було жодних сумнівів, що за владу ніхто не чіпляється, я сьогодні подаю заяву Президентові України про відставку, і ви в парламенті маєте розглянути це питання. Прошу зробити це цього тижня», — заявив Луценко у вівторок із трибуни Верховної Ради. Перед депутатами він звітував про хід розслідування резонансного убивства активістки з Херсона Катерини Гандзюк.

Луценко повідомив, що наразі є 12 підозрюваних у замовленні нападу на неї, але, за його словами, напередодні «піарники на крові» «злили» інформацію про одного з них у ЗМІ (очевидно, йдеться про ймовірного посередника у злочині Ігоря Павловського, який є помічником нардепа Миколи Паламарчука. — Ред.). За словами Генпрокурора, «витік інформації по одній із 12 версій замовника підірвав успішність діяльності слідства». Юрій Луценко також стверджує, що особисто відвідував Катерину Гандзюк у лікарні і вона «ви-

Під час «сигнального» голосування за відставку пана Луценка, яку спровокувала смерть Катерини Гандзюк, її підтримало лише 38 депутатів.

словлювала думку» щодо трьох із цих 12 осіб.

Нагадаємо, що поліція знайшла 5 підозрюваних у виконанні та організації вбивства Катерини Гандзюк і передала справу до СБУ, де мають встановити замовників резонансного злочину. Четверо підозрюваних співпрацюють зі слідством і дають по-

кази, однак імовірний організатор — Сергій Торбін — мовчить. А без його зізнань вийти на замовників важко.

Катерину Гандзюк нападники облили сірчаною кислотою 31 липня. 4 листопада організм жінки не витримав і вона померла в лікарні. У багатьох містах України пройшли акції з вимогою знати і покарати винних.

Маріам лише 40 років, тож вона ще може побити власний рекорд дітонародження.

Жителька Африки народила 44 дитини

Маріам Набатанзі Бабір з Уганди вийшла заміж у дванадцять років і до сорока літ народила 44 дитини

Всі ці сини і дочки з'явилися на світ від одного чоловіка, але батько ними абсолютно не цікавиться. У 12 років Маріам продали в дружини сорокалітньому чоловікові. У 13 вона вперше народила пару близнюків. Два роки по тому на світ з'явилися трійнята. До 18 літ у жінки вже було 6 дітей. Тоді Маріам вирішила звернутися до лікаря, щоб той прописав їй контрацептиви, проте медик заявив, що жінка повинна народжувати і далі — в іншому разі вона... помре. Те саме їй сказали і в іншій лікарні. «Мене оглянули в найбільшій лікарні Уганди і порадили продовжувати народжувати», — розповіла вона.

Батько дітей — чоловік Маріам — з'являється вдома не частіше рази на рік і лише для того, щоб переспати з дружиною і знову зникнути. Така його поведінка радує Маріам, адже коли він був поруч, жінка жила в постійному страху — чоловік часто її бив.

«Мої діти — моя радість. Вони щастя, а не тяжка ноша. І я горда, що можу подбати про них», — каже найбагатодітніша мама планети. Дивовижна жінка!

У Єрусалимі збулося третє пророцтво про кінець світу

Йдеться про змію, що проповзла Стіною Плачу

Фото I.obozrevatel.com.

Якгадаєте: вірити цій змії чи ні?

Багато очевидців події кажуть, що нічого зловісного в цьому явищі не було — рептилія просто

полювала на голуба. Однак знавці Священного Писання іудаїзму — Тори — впевнені, що змія стала вже третім свідченням наближення Апокаліпсису.

Ще однією ознакою виявилось те, що в жовтні ізраїльський фотограф побачив живу рибу в Мертвому морі. Це багато хто вважає здійсненням слів пророка Єзекіїля про появу життя в мертвих водах перед «кінцем часів».

А за місяць до цього в Ізраїлі народилося теля червоного кольору, яке також згадується в Торі. Для прихильників іудаїзму червона корова посідає центральне місце у прогнозі «кінця часів».

Чесно кажучи, таких передвісників Апокаліпсису можна нашукати скільки завгодно. А насправді є лише одна ознака кінця світу: якщо у Кремлі злий лисий коротун натисне одну кнопку...

У Чехії затримали нардепа з Рівненщини з фальшивими євро

Така неприємність у Празі спіткала представника Радикальної партії Андрія Лозового (на фото)

Про це повідомив у Facebook голова фракції Олег Ляшко: «В аеропорту він (Андрій Лозовий. — Ред.) купував подарунок мамі, але євро, якими хотів розрахуватися, виявилися фальшивими». За чеським законодавством, спроба видати підроблені гроші за справжні та пустити їх в обіг є карним злочином. За нього передбачене покарання у вигляді позбавлення волі на строк від трьох до восьми років.

Пан Ляшко повідомив також, що Лозовий став жертвою фальшивомонетників, у яких міняв кошти помічник народного депутата в Києві. «Валютних кидал зараз вже шукає наша поліція, бо «обмінник» зник», — написав лідер Радикальної партії.

Андрій Лозовий у Facebook повідомив деталі пригоди. «Зняли з літака. Як у кіно», — описав ситуацію народний депутат. Він додав, що поліція протримала його у відділку 8 годин. «Зрештою, розібралися, що я не скоїв злочин, а навпаки — став жертвою шахраїв, тому в провадженні чеської поліції проходжу як потерпілий».

Цікаво, що в декларації за 2017 рік Андрій Лозовий вказав наявність у нього 150 тисяч євро готівкою. Якщо ці гроші теж міняв його помічник і в тому самому обміннику, то вдома на депутата чекає ще більш неприємний сюрприз, ніж у Празі...

● ПРЯМА МОВА

Аркадій БАБЧЕНКО, російський опозиційний журналіст, який виїхав в Україну, дратується, коли її називають «режимом»:

Навіщо, для чого це вічне бажання виставити свою країну гіршою, ніж вона є? Описати ситуацію в ній гіршою, ніж вона є насправді? «Режим» — он там реально за поребриком. Україна з ним п'ятий рік воює. Ви справді на цьому тлі вважаєте, що Україна та Росія — рівноцінні? Чи досі не знаєте, що таке режим? То з'їздити туди на кілька днів. Подивіться. Краще навіть у ДНР. Ви просто не уявляєте, наскільки велика ця прірва між свободами в Україні та несвободою в Мордорі. Усюди. Буквально в кожній дрібниці...

Будь ласка, не робіть так більше. Не живайте цього слова. Не прирівнюйте себе до них.

● ПРО СВЯТЕ І ГРІШНЕ

Це тільки зверху, а всередині – теж «Межигір'я».

Таємна резиденція митрополита Онуфрія: палац на 3 поверхи, водний комплекс і вертолітний майданчик

Журналісти програми «ТСН. Тиждень» телеканалу «1+1» виявили на околиці Чернівців великий маєток, який вражає неймовірною розкішшю і належить... предстоятелю Української православної церкви Московського патріархату

ЛІЯ ЛІС

Свою малу батьківщину — село Коритне Чернівецької області у передгір'ї Карпат — митрополит Онуфрій не забуває. Зокрема, свій день народження традиційно відзначає на рідній Буковині, де й досі живуть його родичі та друзі дитинства.

Перед тим, як митрополита Онуфрія обрали предстоятелем УПЦ МП, він сбув керівником Чернівецької єпархії. У приватному секторі на околиці міста поруч із парком є огорожена велика територія. Ні назви вулиць, ні номери будинку не побачиш. Та господаря видає оздоба — ворота і вікна у велетенських хрестах. А від нечистої сили тут є агресивна охорона.

На запитання журналіста програми «ТСН. Тиждень», чи є Онуфрій вдома, охорона заперечує. «Далі слова в них закінчуються, і на нас для повного розуміння ситуації випускають пса... — розповідає журналіст Сергій Гальченко. — Ми відступимо і підіймаємо квадрокоптер. Щоб побачити цю красу з висоти. І ось маєток — як на долоні. Досі його не бачив ніхто. Навіть у Чернівцях про існування резиденції митрополита майже нікому невідомо.

Живе митрополит у головному будинку, який має три рівні й виконаний у європейському стилі. Поруч теж невеличкий двоповерховий гостьовий дім. В архітектурному ансамблі ще 5 будівель невідомого призначення. Усе тут підпорядковане одному задуму і говорить про те, що попрацював над резиденцією

хороший архітектор і використовував для оздоблення недешеві матеріали.

Ділянка Онуфрія межує з іншим домоволодінням із просто величезною територією — тут тобі і вертолітний майданчик, і навіть капличка для замолювання гріхів. А ось під білим куполом, кажуть, розмістився водний комплекс із басейном. Тут теж є двоповерховий будинок із величезною терасою та невідома підземна споруда, яка нагадує винний льох...».

Ці дві ділянки, за даними журналістів, належать предстоятелю УПЦ МП митрополиту Онуфрію. І цим усім він користується, коли приїжджає в Чернівці. Тут чернець

Цікаво, як відповідь на звинувачення журналістів предстоятель УПЦ МП Онуфрій?

“ Чи гоже монаху мати такі келії, відповідати не мені.

приймає гостей. Але хто саме допоміг монаху-аскету стати власником цієї солідної резиденції? Подейкують, що це все подарував ієрарху УПЦ МП чернівецький бізнесмен Юрій Кушнір.

Звідки такі гроші та наскільки вони чисті, колись прозоро натякав Генпрокурор Юрій Луценко, заявивши: «Ці два угруповання «Слонів», «Кушнірів» і мілкіші угруповання контрабандистів повинні зрозуміти — часи безкарності пройшли: або роззброєння, або протистояння із цілою вагою держави». Онуфрій та Кушнір постійно зустрічаються — і в Чернівцях, і на Афоні.

Присутність журналістів біля хоромів митрополита змусила його охорону вже не тільки лякати собаками, а й заважати зйомкам фізично. «У якийсь момент довелося навіть викликати поліцію. Тільки під наглядом патрульних, які охороняли журналістів від церковних охоронців, вдалося закінчити зйомку...

Чи гоже монаху мати такі келії, відповідати не мені. Але судячи з норому російського керівництва, а Кирило в Росії має величезні маєтки, літаки і розкішні яхти, на які його вірники нездатні заробити, працюючи все життя, — митрополит Онуфрій просто робить те, що толерує його патріарх», — підсумовує журналіст.

● НЕЙМОВІРНО!

Коли найважче, попросіть заступництва в... Юди Тадея

У житті кожного бувають моменти, коли не щастить буквально в усьому, проблеми нарастають, як снігова куля, а підтримки чекати нема звідки. У такі хвилини відчаю церква радить звертатися до святого апостола Юди Тадея, який допомагає у безнадійних ситуаціях. У сонні святих він вважається покровителем купців, але, крім матеріальних труднощів, вирішує і душевні — розвіює смуток, депресію. Про це свідчать численні відгуки людей, котрі просили про допомогу, отримали її і тепер радять іншим перевірити можливості святого

Тамара ТРОФИМЧУК

У СОБОРІ СВЯТОГО ПЕТРА В РИМІ БІЛЯ ЙОГО ФІГУРИ ЗБИРАЄТЬСЯ НАЙБІЛЬШЕ УКРАЇНЦІВ

Апостолові Юді Тадею в інтернеті присвячено статті, форуми та цілі сайти, на яких користувачі розповідають, що найчастіше зверталися до нього, коли мали великі грошові борги, довго залишалися без роботи або не могли щось продати. Після молитви до святого негаразди припинялися, і автори пояснювали це не простим збігом обставин, а саме допомогою апостола. «Важко і згадати, скільки разів я звертався до нього, щоб він випросив у Бога те, чого я потребував. Лишається лише подякувати Юді Тадею та попросити подальшого заступництва», — такі відгуки пишуть люди.

Про Юду Тадея вперше я почула від подруги-заробітчани. Вона розповідала, що найпростіший спосіб знайти українців у Римі — це піти в собор Святого Петра і там побачити, біля якої фігури збирається найбільше людей. Це й будуть наші

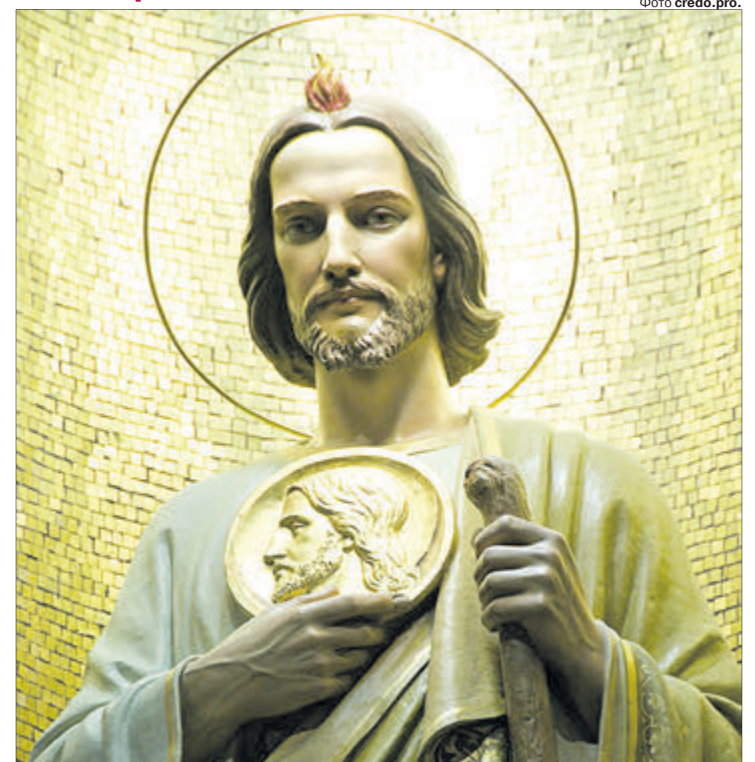
“ Юда Тадей та Юда Іскаріот — дві різні особи.

земляки, для яких Юда Тадей — остання надія. Важкі пошуки роботи, мізерна зарплатня або її невиплата, сердиті господарі та інші біди приводять їх до храмів на чужині. А коли труднощі минають, не соромляться сказати вголос, що це зробив для них Юда Тадей. Так слава про апостола передається з уст в уста, повертаючи із забуття його добре ім'я.

Бо власне через ім'я він став на деякий час незаслужено забутим — апостола плутали зі зрадником Ісуса Христа Іудою Іскаріотом. Хоча Тадей був одним із дванадцятих учнів Спасителя, мав великі заслуги у справі віри, багатьох навертав у християнство, прийняв мученицьку смерть. І все ж люди вперто вважали, що серед апостолів Юда був тільки один — котрий продав свого учителя — і не бажали змінювати власних поглядів. Тільки після тривалих досліджень було встановлено, що Юда Тадей та Юда Іскаріот — дві різні особи. Апостол Тадей був наближеним до земної родини Ісуса Христа. Його батько доводився братом святого Якова-обручника Діви Марії, а мати — родичкою Богородиці. Разом із Божою Матір'ю, Марією Магдалиною вони стояли біля хреста, на якому був розп'ятий Господь.

Закінчення на с.11

ФОТО Credo.pro.

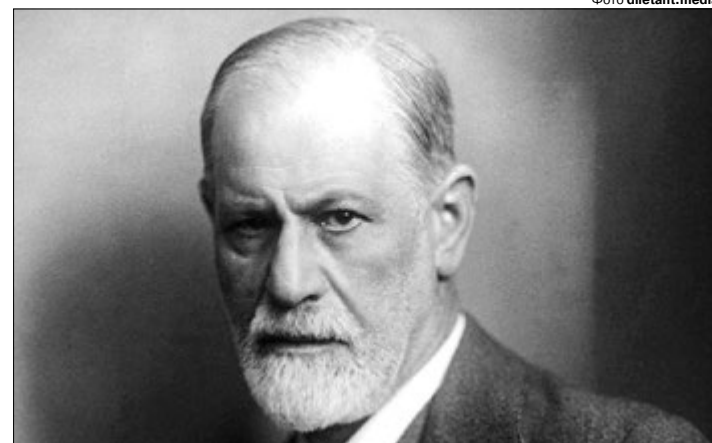

Святий апостол – один із дванадцятих учнів Ісуса Христа.

● СВІТОВЕ ІМ'Я

Людина, яка навчилася читати сновидіння

Сон здавна був таємницею, котру намагалися пояснити чаклуни, медики та філософи. Його вважали станом між життям та смертю, явищем, яке неможливо дослідити. Але знайшовся науковець, котрий першим зрозумів: сні — то слова, якими промовляє до нас наша душа

Пильний погляд лікаря наче проникає в самісіньку душу.

Олександр ДУРМАНЕНКО

Зигмунд Фрейд народився 6 травня 1856 року в місті Фрайбург (зараз Пржибор) у Моравії, яка була тоді частиною Австро-Угорщини. А пішов із життя 23 вересня 1939-го в Лондоні — через 83 роки. Він пережив дуже багато — занепад Європи, Першу світову війну, прихід до влади нацистів і гестапівську в'язницю, а наприкінці життя муки від невиліковної хвороби. Але ще більше вчений залишив після себе: теорію, яка спочатку подарувала людям надію на зцілення від потаємних страхів, а потім переконала всіх, що це зробити неможливо.

Проблема лікування психічних розладів зацікавила Фрейда ще під час навчання у Віденському університеті. Закінчивши заклад, він влаштується асистентом у психіатричний інститут, а згодом — у 1885-му — отримує посаду приват-доцента з невропатології. З цього часу вчений починає вдосконалювати методи лікування душевних хвороб — насамперед використовує гіпноз. Незадоволений його результатами, психіатр створює власний метод — вільних асоціацій, який стає великим відкриттям. Пацієнт говорив перше, що спаде на думку і через певний час пригадував події, які негативно вплинули на його душевний стан. Реакція людини була емоційною, однак усвідомлене переживання проблеми призводило до вирішення внутрішніх конфліктів. Саме цей процес і отримав у 1896 році назву «психоаналіз».

Фрейд вчиться читати «між рядків» і поступово створює своєрідний словник символів, якими пацієнти висловлювали приховане глибоко в душі. Вчений називає це «мистецтвом тлумачення». Справжній прорив відбувається, коли Зигмунд Фрейд розкриває значення сновидінь. Психіатр звернув увагу, що дуже часто під час сеансів пацієнти починали розповідати про те, що їм сниться. Лікар розпитував, які думки виникають у них у зв'язку з побаченням. Переконавшись, що метод асоціацій розкриває прихований зміст сну, Фрейд зрозумів, що виявив таємничу мову людської душі.

Відома точна дата, коли науковець розшифрував перший власний сон — 14 липня

Фото glavnoe.ua.

Топри критику психоаналізу, за 100 років існування теорії основні її ідеї так і не були спростовані.

Крім явного смислу снів, є ще й прихований, у якому виявляються підсвідомі бажання та страхи людини. Сновидіння проходять обробку — думки перетворюються на образи та наповнюються символами.

1895-го. Подальші експерименти доводять: у снах здійснюються нереалізовані бажання. Душа у фантастичних видіннях, які замінюють реальність, звільняється від перевантаження. Крім явного смислу снів, є ще й прихований, у якому виявляються підсвідомі бажання та страхи людини. Сновидіння проходять обробку — думки перетворюються на образи та наповнюються символами. І з цього психіатр робить головний висновок — душа є несвідомою.

13 жовтня 1900 року виходить перша велика книга Зигмунда Фрейда — «Тлумачен-

ня сновидінь». У ній учений викладає основи психоаналізу та функцію снів, наводить приклади символів та дає ключ до їхнього тлумачення. Ефект від монографії нагадує вибух бомби — академічне товариство її не сприймає та насміхається над ученим, вважаючи його ледь не божевільним. Згадувати прізвище Фрейд в присутності дам вважається непристойним, адже у книзі психіатр використовує слова та образи, які й сьогодні можуть змусити читача червоніти від сорому. Тож не випадково, що перших 600 екземплярів праці розкуплять лише через 8 років!

Однак реакція науковців за кордоном кардинально відрізняється. Вчені США, Франції, Англії із захопленням сприймають книгу. Показовим є те, що вже в 1904-му «Тлумачення сновидінь» у дещо скороченому вигляді перекладають російською. Психоаналіз починає триумфальний рух світом. Земляки Фрейда розуміють, що недооцінили вченого і виправляють помилку — у 1902 році Зигмунд Фрейд стає професором невропатології. А вже в 1908-му проходить I Міжнародний психоаналітичний конгрес. Кількість лікарів, які бачать у методиці вченого порятунок для людей, котрих раніше вважали невиліковними,

невпинно зростає. Майстер психології продовжує розвивати свою концепцію — створює декілька ґрунтовних наукових праць, які перетворюють психоаналіз із медичного методу на комплексну психологічно-філософську теорію — фрейдизм.

З того часу пройшло понад 100 років. Фрейдизм критикували, модернізували та оголошували абсолютно хибним. Однак ніхто ніколи не звинуватив великого вченого в шарлатанстві. Психоаналіз і сьогодні є практичним способом лікування душевних недуг. А аналіз сновидінь — важлива його частина. Свідченням популярності теорії є те, що кожен, мабуть, бачив сцену з фільму, в якій пацієнт, лежачи на дивані, розповідає психологові про те, що йому снилося. Критику ж вчення сам Фрейд ще з життя пояснював дуже просто — психоаналіз занадто зачіпає людей, робить їх вразливими, а життя — вкрай незручним. Нікому не хочеться почути правду про свій внутрішній світ, який є темним та сповненим прихованих страхів.

...Те, що великий психіатр добре це зрозумів, свідчить одна історія. У 1909 році до Америки прибув пароплав із Європи. На його борту були Зигмунд Фрейд із учнем — у майбутньому знаним науковцем Карлом Юнгом. Розповідають, що Фрейд, задумливо дивлячись на берег, сказав: «Тубільці ще не знають, що ми привезли до них чуму». Під страшною хворобою видатний дослідник людських душ якраз і мав на увазі своє вчення.

МАЙСТЕР ПСИХОАНАЛІЗУ ГОВОРИВ:

«Ми не випадково обираємо одне одного... Ми зустрічаємо тільки тих, хто вже існує в нашій підсвідомості».

«Ти не пересташ шукати сили і впевненості зовні, а шукати їх слід у собі».

«Робота і любов — ось наріжний камінь нашої людяності».

«Чим бездоганніша людина зовні, тим більше демонів у неї всередині».

«Першою ознакою дурості є повна відсутність сорому».

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик

«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск: ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 6 жовтня 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі
ТзОВ «Газета «Волинь»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальню — (0332) 72-38-94,
з питань реклами — (0332) 77-07-70,
приватних оголошень — (0332) 72-39-32,
розповсюдження — (0332) 72-38-94.

ТзОВ «Газета «Волинь» п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 4 друковані аркуші
Передплатний індекс: **60307**
Реєстраційний номер
КВ № 22953-12853Р 06.10.2017 р.
Віддруковано: Поліграфічне видавництво
«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.
Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51,
сайт www.a-print.com.ua
Тираж **17 400** Замовлення № **1716**

● ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ

Шахтар втратив ногу в АТО, але знайшов кохання і себе у спорті

Закінчення. Початок на с. 1

Катерина ОЛЕКСЕНКО,
theukrainians.org

«Ти біжиш, а по тобі стріляють!» — так пригадує чоловік свої три місяці війни. Загибло двоє медиків і ще троє солдатів. Живими залишилися тільки він і ще майор із Десни, якому ударною хвилею відірвало руку. А Олександр втратив ногу. Бійці встигли звільнити Костянтинівку, Дебальцеве, блокпост «Балу» та закріпитись біля Гострої Могили. Саме тут у серпні 2014 року їхню розвідницьку групу обстріляли. У Дебальцевому, прийшовши після операції до тями, Олександр майже одразу взяв у руки заряджений автомат — ночами очікували нападу ворога, а тримати зброю могли не всі. У реанімаційній палаті місць не вистачало — там було повно танкістів із обгорілими руками та лицем. Тож він на інвалідному візку і чергував при вході на першому поверсі. Так два дні. А потім — в Артемівськ, Харків, — центральний київський госпіталь.

— Ми якраз о 6.30 ранку прийшли з бойового завдання, ніколи «сепари» в цей час не стріляли, — розповідає Олександр. — Саме вирішили підзарядити мобільки. Завели генератор, вивезли з окопу — і тут вдарили «Гради» по посадці, по нас. Отак я й залишився без ноги. Навіть якби була можливість все змінити, пішов би захищати Україну...

НА СИНЬО-ЖОВТІЙ ФОРМІ — ПРІЗВИЩА ОСОБЛИВИХ БАСКЕТБОЛІСТІВ

Його війна закінчилась. Повертатись було нікуди, бо навіть домівку підірвали. Тому Олександр почав життя з «чистого аркуша». Зміг купити квартиру за те, що отримав «за відірвану ногу». Вдячний добрим людям та волонтерам, які допомогли. Після десятих нових операцій уже в ірпінському шпиталі Олександр заново вчився ходити. У його житті відбулося багато змін: чоловік закохався, одружився, знайшов нову роботу, а ще — почав займатися спортом.

Зі станції метро «Дружби народів» Олександра постійно забирає Сергій Трискач — один із ініціаторів створення київської команди з баскетболу на візках. Поки столична тільки формувалася, тренер львівських баскетболістів із річним спортивним стажем запросив киян випробувати себе на змаганні. Не встигли хлопці отямитись від навантаження перших тренувань, як довелося одягати синьо-жовту форму: на кожній майці — прізвисько найціннішого гравця.

Олександр легкими рухами крутить колеса візка до середини залу — починається тренування. М'яч скаче із рук у руки. Зосереджено кидає його до кошика. Відпрацьовує точність. Тут все, як у звичайному баскетболі.

— Це, в першу чергу, можливість спілкуватися, десь себе реалізувати, — говорить чоловік. — Телефоную хлопцям, які воювали в АТО та отримали важкі поранення й ампутації, запрошую їх на баскетбол. А вони говорять, що не сядуть на візкі!

Фото Олександра РУПЕТИ.

«Жити з однією ногою – не проблема. Сподіваюсь, мій досвід хоч комусь стане в пригоді», — каже чоловік.

Олександр розраховує траєкторію. Готується зробити кидок.

«Тут вдарили «Гради» по посадці, по нас. Отак я й залишився без ноги. Навіть якби була можливість все змінити, пішов би захищати Україну.

«СВОЇМ ПРИКЛАДОМ ПОКАЗУЮ — НЕ ЗДАВАЙТЕСЬ, ХЛОПЦІ!»

І Олександр не соромився сідати на візок, бо... закохався. З Надією вони познайомились на київському протезному заводі. Спершу жінка доглядала його як медсестра, тепер — як любляча дружина. Чоловік нещодавно купив автомобіль та влаштувався на роботу в фармацевтичну компанію. А ще всиновив її 14-річну доньку від першого шлюбу. У професію чоловік не повернувся, бо «в Києві шахт немає — та й куди з однією ногою». Зараз він відвідує курси — вчиться на психолога. Хочє працювати з важко пораненими чоловіками. Кажє: «Це — моє!»

— Молодим хлопцям після одержаних травм здається, що життя закінчилось. Хоча своїм прикладом я показую: дивись, я одружився, живу, навчаюсь, так

що навпаки, все тільки розпочинається, — говорить Олександр. — Жити з однією ногою — не проблема! Сподіваюсь, що мій досвід хоч комусь стане в пригоді. Навіть якщо це допоможе одному не підняти руку на дружину чи не накричати на дитину, то вже добре. У будь-якому разі треба залишатись чоловіком. Ми ж для цього і народжені, щоб бути сильнішими і нашим рідним давати можливість не кулаком відчувати цю силу. А бути добрішими...

На спортивному майданчику відчувається сила духу та незламність характерів. Важкий баскетбольний м'яч гучно вдаряється об підлогу. Олександр розраховує траєкторію. Готується зробити кидок. Навколо тиша. Йї порушує лиш рипіння гумових шин. Чоловік упевнено набиває м'яч. Прицілюється... Розправляє руку — м'яч у кошику.

● ШОК!

Чоловік облив бензином вагітну дружину і підпалив

Трагедія трапилася на Полтавщині ще навесні і тільки зараз суд виніс вирок садисту

Леонід ОЛІЙНИК

На той час герої цієї історії Марина з дітьми і її нинішній чоловік Сергій мешкали у селі Балянському Диканського району, чекали дитину. Жінка була уже на восьмому місяці вагітності. Події, які переламали життя подружжя, сталися 5 квітня цього року. Вся родина була вдома. Поки господиня поралася у хаті, господар пиячив.

Горілка зробила свою справу, й у Сергія з'явилися претензії до співмешканців, він почав сваритися та чіплятися до дітей. Дружина викликала поліцейських, які забрали дебошира у відділок. Протримали його там до півночі і відпустили.

Коли «голова сім'ї» повернувся додому, то лайкою вже не обійшлося, він почав битися. Марина намагалася втекти, але той перепинив

«Кошти на численні операції та реабілітацію жінці збирали благодійники по всій Полтавщині.

її, схопив пляшку з бензином, що стояла у коридорі, облив жінку і підпалив. Охоплена полум'ям жертва побігла до відра з водою й зміула його загасити. Утім травми були жахливими: опіки 1-го, 2-го та 3-го ступенів голови, тулуба та верхніх кінцівок. А наступного дня постраждала передчасно — на 34-му тижні — народила дитину... У неможливі діагностували асфіксію тяжкого ступеня з явищами гіпоксично-ішемічного ураження центральної нервової системи, з ознаками незрілості та недоношеності. Це такий стан організму, коли внаслідок кисневого голодування порушується процес газообміну і в тканинах накопичується вуглекислота, що може привести до смерті. Як стверджують фахівці, цих змін у дитини не було б, якби вона з'явилася на світ вчасно.

Марина та її донька Ангеліна довго лікувалися в реанімаційному відділенні. На щастя, медикам вдалося зберегти їхні життя. Кошти на численні операції та реабілітацію жінці збирали благодійники по всій Полтавщині.

Сергій на суді пояснював, що пожежа сталася випадково, і він не хотів підпалити співмешканку, а тим більше — вбивати її. Сказав, що облив бензином дружину, бо був п'яний і, мовляв, шкодує про це. Раніше чоловік уже був тричі засудженим. Цього разу Київський районний суд Полтави виніс йому вирок — 12 років тюрми.

● КРУТИЙ ЧУВАК

Фото 4tsn.ua.

За сім років роботи в українському шоу-бізнесі Олег Винник досяг такої популярності, якої інші співаки не здобувають і десятиліттями.

Кому Олег Винник присвятив пісню «Ніно», якщо його дружину звать Таїсією?

Закінчення. Початок на с.1

Інна ПІЛЮК

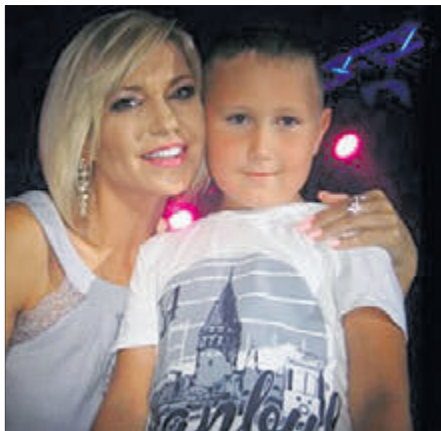
БУВ СЕРЦЕЇДОМ, АЛЕ НЕ ВСТОЯВ ПЕРЕД БІЛЯВКОЮ З ГОЛЛІВУДСЬКОЮ УСМІШКОЮ

З куцих розповідей відомо, що Таїсія Сватко на рік молодша за свого коханого, їй 44, познайомилися вони в Київському училищі культури. Вже тоді Олег був знаним серцеїдом, на якого заглядалися фактично всі дівчата на курсі. Але білявка з голлівудською усмішкою виявилася попереду численної армії прихильниць парубка.

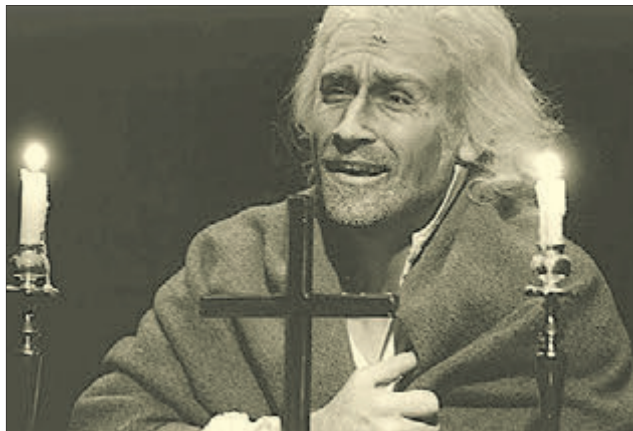
Весілля пари відбулося на початку 1990-х. Орієнтовно тоді ж народився їхній син, який тепер навчається в Німеччині (він з'явився на світ під час проживання Таїсії та Олега у Штутгарті, тому, можливо, є громадянином Німеччини). Вибір цієї країни для здобуття освіти не став дивиною, адже і сам Олег уже тривалий час проживає за кордоном. Уперше потрапив туди у складі Черкаського народного хору, а згодом після стажування залишився там працювати. Голосистий українець став у Німеччині солістом багатьох мюзиклів. І завжди з ним поруч була та сама Таїсія...

Скромна та непоказна, вона є надзвичайно мудрою. Не кожна жінка змогла б витримати стільки пліток про чоловіка. Адже Олегові Виннику приписували романи із зірковими красунями Ольгою Поляковою та Настею Каменських, і навіть Анастасія Волочкова потрапила під приціл цих чуток. Тим паче, що обручки «холодствяк» ніколи не носить.

А на батьківщині улюбленця

Ані імені сина співака, тепер уже студента, ані закладу, де він навчається, журналістам дізнатися не вдалося.

Не кожному артистові вдається перехитрити час. Олег Винник після роботи в німецьких театрах і участі в мюзиклах, де грав старого діда, помолодшав до невпізнанності і 2018 року став найкрасивішим чоловіком України, за версією журналу «VIVA».

Обоє вродливі, стрункі, голосисті і однаково небагатослівні, коли йдеться про особисте життя — ну чим не ідеальна пара?

українських жінок віднайшли ще одну знакову в житті артиста персону — Ніну. Йдеться про Ніну Печерицю, шкільне кохання співака. Його однокласники переконують, що сором'язливий та не надто успішний у навчанні Олег ховав почуття, а вже згодом у творчості оспівав своє кохання під іменем «Ніно».

Зараз ця сама Ніна нібито працює продавчиною і про ми-

нуле співака, як інші вербівчани, розкаже не надто охоче. Хоча факт симпатії до неї голосистого парубка не заперечує. Тож хтозна, чи не про цю Ніну із Черкащини так охоче тепер слухає вся Україна?

Більше неймовірних історій любові — на сайті volyn.com.ua і в нашій новій газеті — «Так ніхто не кохав».

“**Голосистий українець став у Німеччині солістом багатьох мюзиклів. І завжди з ним поруч була та сама Таїсія...**”

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

«Освідчуйчись, мій Микола кров'ю написав: «Люблю», я теж проколола палець і вивела: «Вірю»

• ІСТОРІЯ ЛЮБОВІ Ведуча сторінки «Любіть! Не любите!» у газеті «Волынь» Катерина Зубчук усе життя пам'ятає той аркуш, який став початком її кохання

Олег Ляшко дружину виграв у казино

Ірина Карпа «Він мені зіграв Шопена гойка!»

● ОЦЕ ТАК!

НОБЕЛІВСЬКА ПРЕМІЯ — НАША: сумські науковці ВИГОТОВИЛИ і з'їли батончики із цвіркунів

Фото vikna.if.ua.

Наявність комах у солодошах видавав лише колір

Сумські науковці експериментують над альтернативною їжею. Після органічних чипсів та веганського сала вони виготовили батончики із цвіркунів. Про це повідомив учений Дмитро Бідюк (на фото). Він зі своєю командою вперше продегуштував свої вироби.

«Зовсім недавно в лабораторії кафедри технології харчування СНАУ, яка розташована в комбінаті громадського харчування, ми вперше разом із Вікторією Каблук виготовили «смаколики із цвіркунів» — протеїнові батончики з додаванням борошна з цих комах! Це тема її магістерської роботи. Та не тільки вперше виготовили, а й вперше продегуштували... Звичайно, виріб не досконалий, потребує доопрацювання. Але цікаве 10% з цього всього те, що навіть за вмісту цвіркунів вони взагалі не відчувалися! Лише колір став темнішим за контроль», — пише сумський науковець Дмитро Бідюк.

Фермами, де розводять слимаків, зараз в Україні нікого не здивуєш. Цілком можливо, що незабаром до них доєднаються ще й ферми з вирощування цвіркунів, і тоді Україна отримуватиме валюту за батончики із цих комах.

5 гривень на місяць

коштує передплата
«Так ніхто не кохав».
Шукайте нас у каталозі видань України на сторінці 82 (індекс – 60779).

● ВАЖЛИВО ЗНАТИ

Чому ми носимо у собі півтора кілограма мікробів?

Один із провідних мікробіологів світу, професор педіатрії та комп'ютерних наук і технологій, керівник лабораторії Університету штату Каліфорнія в Сан-Дієго Роб Найт (на фото) написав дивовижну книгу «Дивись, що у тебе всередині». Це розповідь про численну армію крихітних жителів людського організму, без яких наше існування на землі було б неможливим. Ми сприймаємо їх як ворогів, намагаємося позбутися, але марно

Foto ted.com.

Оксана КРАВЧЕНКО

ХОЧ СТО РАЗІВ МИЙ РУКИ...

Мікробів — наших «співмешканців» — є понад 10 000 видів. Доросла людина із середньою вагою носить у собі їх приблизно 1,5 кілограма. Наше тіло є «домівкою» для величезної кількості бактерій, грибків і вірусів. Але не поспішайте в паніці бігти за новим антибактеріальним милом: незважаючи на регулярне очищення або контакт з іншими забрудненими об'єктами, особистий мікробіом шкіри залишається стабільним протягом тривалого часу. Вчені встановили, що кожна людина має унікальний «мікробний» відбиток пальця.

«Мікроорганізми, що живуть на вашій лівій руці, відрізняються від тих, що живуть на правій. Ви можете плескати в долоні і торкатися обома кінцівками одних і тих же поверхонь — на кожній все одно розвивається окреме мікробне співтовариство, яке буде відрізнятися від аналогічних спільнот в інших людей», — пише мікробіолог Роб Найт.

Лише за останні декілька років науковці довели, що мікроскопічні форми життя всередині нас, насамперед у кишківнику, мають колосальне значення. Наше самопочуття, настрої, сон, смаки в їжі та навіть можливість бути покусаними комарами — у всьому цьому може простежуватися зв'язок із мікробами.

У сфері медицини бактерії теж є дуже важливими. Наприклад, ті, що живуть у кишківнику, визначають, чи є токсичними для нашої печінки певні знеболювальні. Вони також вирішують, чи вплинуть медпрепарати на серце та інші органи.

Бактерії допомагають перетравлювати їжу, навчають імунну систему, допомагають протистояти хворобі та навіть можуть впливати на поведінку людини.

Звідки початково з'являються мікроби? Виявляється, що наші перші бактеріальні групи залежать від того, як ми народились. У дітей, які з'явилися на світ звичайним природним шляхом, всі їхні бактерії, в основному, належать до вагінальної групи. А немовлята, народжені з допомогою кесаревого розтину, мають схожі на ті, що живуть на шкірі. Це у подальшому може бути пов'язано з деякими відмінностями у стані здоров'я, які асоціюються з кесаревим розтином, такими як загроза астми, алергій та ожиріння.

ЧИ ПОТРІБНА ДИТИНІ СТЕРИЛЬНА ЧИСТОТА?

Мікроби, що живуть в тілі люди-

ни, захищають організм від нападу на самого себе. Простіше кажучи, наша імунна система хоче працювати на повну силу, тому періодично проводить таку собі «чистку», атакуючи мікроби. Якби їх у нас не було, захисна система йшла б у наступ на клітини організму, провокуючи розвиток аутоімунних захворювань.

Тому не варто боятися контакту маленьких дітей із мікробами. Ма-

«Якщо дати дітям антибіотики в перші шість місяців життя, вони будуть більш схильними до ожиріння.

лечі не потрібна стерильна чистота й ізоляція від світу. Чим більше наші чада проводять часу з іншими малюками, представниками тваринного світу, тим з більшою кількістю незайомих мікроорганізмів стикаються, загартовуючи таким чином свою імунну систему.

Наука довела, що з віком в організмі здорової людини збільшується різноманітність мікроорганізмів. Вчені припускають, що велика кількість бактерій відіграє важливу роль у тривалості життя людини. Можливо, довгожителі мають особливо здорові мікробіоми.

На початковій стадії знаходяться дослідження, які вивчають вплив мікробів на психологічний стан людини. Відомо, що в патогенезі депресії є запальний компонент. При цьому стані бактерії кишечника виробляють особливі жирні кислоти, які зменшують запалення. Існують також дані про те, що різноманітність мікробів в організмі дітей з аутизмом

дещо відрізняється від мікробіома здорових осіб. Тому не виключено, що в розвитку багатьох захворювань бактерії відіграють таку роль, про яку ми поки що не підозрюємо.

Виявляється, якщо дати дітям антибіотики в перші шість місяців життя, вони будуть більш схильними до ожиріння. Те, що ми робимо на ранній стадії, може мати серйозний вплив на бактеріальну групу в кишечнику і на подальше здоров'я, наголошує Роб Найт.

«Я згадував про мікроби, які виконують важливі функції, в останні кілька років їх пов'язують з цілою низкою різних хвороб, таких як запалення кишківника, хвороби серця, рак товстої кишки та навіть ожиріння. Зараз можна сказати ви худі чи товсті з точністю до 90%, поглянувши на бактерії у вашому кишечнику. А маючи всі ДНК кількох осіб, ми зможемо передбачити, хто з них страждає від ожиріння, лише з точністю до 60%. Це означає, що той кілограм бактерій, який ви носите в собі, може бути важливішим для стану вашого здоров'я, ніж кожен ген у вашому геномі», — доводить учений.

Бактерії можуть і лікувати хвороби, наприклад, коліт. Це жажлива форма пронузу, коли людина змушена ходити в туалет 20 разів на день. Цим хворим протягом двох років не допомагало лікування антибіотиками. Їм ввели частину фекалій від здорового донора. Ті пацієнти, що отримали цей трансплантат, відчули різку зміну — всі симптоми зникли, діарея щезла, вони знову цілком здорові, наводить приклад Роб Найт, зауважуючи, що це лише початок майбутніх відкриттів. Не випадково США виділяє на дослідження мікроскопічних форм життя у конкретному науковому проекті понад 170 млн доларів.

● УРОКИ САМОДОПОМОГИ

Foto zavoria.net.ua.

І світ «поплив» перед очима...

У жінок запаморочення трапляється в два рази частіше, ніж у чоловіків. Чому — наука поки цього не знає

ких людей є вроджена недостатність вестибулярного апарату: вони з дитинства погано переносять гойдалки і каруселі.

Як діяти під час нападу? Якщо це трапилося на вулиці, знайдіть місце, щоб прилягти або хоча б сісти. Коли нудить, відчувається слабкість

За орієнтацію тіла в просторі відповідають зорова, тактильна і вестибулярна системи. Зазвичай вони діють злагоджено, але бувають випадки збоїв, коли людині здається, що все довкола пливе перед очима і їй стає важко втриматися на ногах.

Медики виділяють системне запаморочення, яке називають вестибулярним або істинним. Це той випадок, коли виникає ілюзія руху і обертання, що супроводжується шумом у вухах, нудотою і блюванням. Триває від кількох хвилин до кількох годин. Одна з причин — пошкодження головного мозку після інсульту, транзиторної ішемічної атаки, а також мігрень, хвороби вуха і носоглотки.

Несистемне, або псевдозапаморочення, протікає легше, воно може бути наслідком гіпотонії, хронічних захворювань, астеної і вегетативних порушень. Іноді це ознака психічних розладів і депресії. Крім того, у дея-

«У деяких людей є вроджена недостатність вестибулярного апарату.

у кінцівках, «перекисло» — необхідна невідкладна медична допомога.

Якщо хтось поруч знепритомнів, не панікуйте. Постраждалого треба покласти на спину і підняти йому ноги, щоб забезпечити приплив крові до мозку. Голову — набік, щоб уникнути западання язика. Якщо з собою є вода, побризкати на обличчя. Якщо через 5–10 хвилин людина не прийшла до тями, викликайте «швидку».

● НАША БЕЗПЕКА

А під рум'яною скоринкою — «хімія»

Експерти стверджують, що в хлібі, незалежно від його ціни, можуть ховатися небезпечні добавки — їх регулярно виявляють при перевірках. У такий спосіб пекарі прагнуть здешевити виробництво і зробити продукт доступнішим для покупця

Багато хімікатів, які сьогодні застосовуються при випіканні хліба, дають змогу одержувати зовні бездоганні вироби навіть з неякісного борошна. Зокрема, щоб булки й буханці виглядали пишними, використовується бромат калію — E924a. Ця добавка в Україні заборонена, але під час досліджень її все одно іноді знаходять у хлібобулочній продукції. Хоча відомо, що бромат калію може спричинити рак щитовидної залози та ниркову недостатність.

Ще одну харчову добавку E927a (азодикарбонамід) використовують, аби паляниці виходили пористими, не «забитими». У 2008-му цю «приправу» визнали небезпечною, виявивши її здатність викликати розвиток хвороб дихальних шляхів і алергію.

Для профілактики грибків, бактерій і плісняви у хліб можуть додавати консервант E282, небезпечний тим, що він має накопичувальний ефект і може провокувати головний біль, порушення сну, а також погіршення самопочуття у гіпертоніків. А при випіканні здобних булок використовують маргарин, який, за даними ВОЗ, є джерелом трансізомерів жирних кислот, що сприяють розвитку ожиріння, атеросклерозу і підвищують ймовірність інсультів та інфарктів.

Отож, вибираючи головний продукт, не керуйтеся тільки тим, наскільки гарний він з вигляду. Зверніть увагу, чи буханець відновлює форму після натискання, чи не має тріщин, затхлого запаху. А ще краще — печіть хліб удома.

Велика сторінка для Пані

● РУКОДІЛЬНИЦЯМ

«Чатує вітер на останнє листя...»

Великі хмари холодом нагусли. Червоне листя падає в гаю. Летять у вирій дуже дикі гуси, а я слонам привіт передаю (Ліна КОСТЕНКО).

● КЛУМБА НА ПІДВІКОННІ

Поселить у домі батерфляй

У квартирах нерідко можна побачити кислицю декоративну, або оксаліс, що має трикутне листя насиченого бордового кольору і ніжно-рожеві чи бузкові квіти з тонким вишуканим ароматом

У світі налічується більше 800 її видів, батьківщиною цієї рослини є Бразилія. У сутінках чи в негодю листки кислиці складаються й опускаються, тоді здається, ніби на кущ сіла зграя метеликів. Через цю особливість її ще іноді називають батерфляй.

Оксаліс любить світло, але не прямі сонячні промені, які призводять до опіків на його листі у вигляді жовтуватих і бурих плям. На підвіконні він почуватиметься комфортно із пізньої осені до ранньої весни. Крім того, вазон дуже чутливо реагує на найменший протяг. Температура у приміщенні влітку не повинна перевищувати +22–25°, а взимку — не опускається нижче +14–18°.

У спеку цю квітку слід щодня обприскувати відстояною водою, поливати

не менше 2–3 разів на тиждень, а в холодну пору року — раз на 7–10 днів. Починаючи з березня, ґрунт кожні 2 тижні удобряйте комплексними мінеральними добавками, а з середини жовтня, коли квітка впадає у сплячку, від цієї процедури варто відмовитися. Деякі сорти (наприклад, рожеву, деплею) взагалі не треба поливати 40–50 днів, поки не з'являться молоді пагони. Крім цього, у зимовий час їх необхідно винести у прохолодне напівтемне приміщення з температурою повітря не вище +12–14 градусів.

Розмножується кислиця живцюванням і насінням. Ранньою весною зрізають молоді пагони з 2–3 листками, які відразу ж висаджують у вологий річковий пісок та накривають банкою, яку раз на добу знімають, щоб полити й провітрити живці. Приблизно через 15 днів вони вкорінюються, однак знімати захист можна лише після того, як з'являться нові листки. Потім вазон ставлять у доволі світле і захищене від протягів місце, а ближче до осені пересаджують. Розмноження оксаліса насінням — процес

— Чим займаєшся?
— Стою біля вічного вогню!
— Тобто?
— Хіба не зрозуміло, їсти вам варю!!!

На підвіконні він почуватиметься комфортно із пізньої осені до ранньої весни.

тривалий і дуже кропкіткий: повноцінний кущ сформується за 2 роки, а зацвіте лише на третій.

Для пагонів ідеально підходить суміш річкового піску, перегною і листової землі. Дорослі ж рослини висаджують ранньою весною, додаючи у такий субстрат ще торфу та трохи кокосової стружки. В якості дренажу підійде керамзит, який має заповнювати ємність на третину.

● НА ЗАМІТКУ

Махрові рушники: рідким засобам для прання — так, прасці — ні

Аби ці вироби довше залишалися м'якими, дотримуйтеся таких правил

● Не слід класти їх до пральної машини разом із речами, що мають кнопки та застібки. А ще краще скористатися спеціальними мішечками, аби не пошкодити делікатну рельєфну структуру. Якщо петлі все ж витягнулися, то їх потрібно акуратно зрізати ножицями, але в жодному разі не висмикувати.

● Сушити рушники бажано в автоматичному режимі (така функція є у сучасних пралках), від цього вони стають ще м'якшими. Коли ж такого блага у вас немає, тоді вивісити вироби на вулиці. На батареї їх класти не рекомендується: від високої температури махра пересихатиме і колотиметься.

● Не можна прасувати такий текстиль: гарячий метал пошкодить його, зокрема цілісність ворсинок, а рушник стане жорстким і грубим.

● Варто відмовитися під час прання від звичайного порошку, адже крупинки можуть залишитися на виробі, і він буде твердим і неприємним на дотик. Найкраще скористатися рідким мийним засобом. А от замість ополіскувача ліпше додати столову ложку кондиціонера із силіконом. Або використати надійний пом'якшувальний народний метод — воду та оцет.

Косметика з яблук надасть шкірі краси

Ці фрукти цього року вродили непогано. Тож пропонуємо п'ять швидких домашніх масок для обличчя

Вітамінна. Почистити яблуко, вирізати серцевину, натерти і нанести кашку на шкіру. Потримати 15–20 хвилин, змити теплою водою. Якщо відчутна сухість, потрібно скористатися зволожувальним кремом.

Омолоджувальна. Натерти на дрібній тертці рівну кількість моркви і зеленого яблука. Нанести суміш на 15 хвилин. Потім змити. Щоб був кращий ефект, треба зробити 10–15 масок.

Живильна. Необхідно приготувати кашку з яблучного соку, 1–2 столових ложок вівсянки і 1 столової ложки свіжого молока. Нанести на обличчя й шию, через 20–30 хвилин змити теплою водою.

Для сухої і проблемної шкіри. Є два варіанти. Перший: 2 столові ложки тертого яблука змішати з 1 столовою ложкою оливкової олії і кількома краплями мигдальної. Нанести суміш на 20 хвилин, а потім змити теплою водою. Другий: до фруктових кашки додати 1 столову ложку сметани і трішки соку грейпфрута. Накласти маску на 15 хвилин, а потім змити.

Для нормальної. Натерти яблуко, додати чайну ложку меду, підігріти, суміш нанести на обличчя. Через 20–25 хвилин змити теплою водою.

● БУДЬ СТИЛЬНОЮ!

Ідеальне пальто для вашої фігури

Холодної пори року це основна річ гардеробу. Торгові центри, ринки й бутики пропонують стільки фасонів верхнього одягу — очі розбігаються. Що ж обрати? Як зрозуміти, яке пальто пошите саме для вас?

Звісно, кожна з нас має свої уподобання: улюблений колір, довжина, покрій... Та все одно критично роздивляємося себе у дзеркалі. Чи личить така модель? Не додає літ? А чи не повнить? Пропонуємо шпаргалку, що допоможе розібратися, яке пальто вам пасує.

Отож, якщо ваше улюблене повсякденне вбрання — джинси, обирайте верхній одяг прямого крою. Подобаються більш жіночні образи — купуйте приталені моделі.

Тим, чия фігура нагадує пісочний годинник, необхідно показати гармонійний силует. Таким жінкам личитимуть усі фасони, але найкраще підкреслить рельєфи одностороннє пальто з поясом. Оптимальна довжина — до колін.

Пані з фігурою «прямокутник» прагнуть додати жіночності, створити ілюзію об'єму там, де його не вистачає. Їм пасуватимуть напівприталені розкльошені А-силуети, вільні або двобортні моделі з V-подібним вирізом, а також пальто-«дзвіночок». Крім того, стилісти радять експериментувати з поєднанням різних фактур, кольорів та стилів, обирати довжину до середини стегна або до коліна і не забувати про пояс, щоб підкреслити талію.

Завдання жінки із «трикутною» фігурою — приховати об'ємний низ та підкреслити витончений верх. У цьому допоможуть моделі із завищеною талією, двобортні, трапеція. Важливі й деталі: хутряні або об'ємні коміри, акценти на плечах, широкі рукави. Псуватимуть вигляд великі накладні кишені в ділянці стегон та надто широкі пояси, тож таких елементів варто уникати.

Відвернути увагу від широких плечей, візуально створити гармонію між верхом і низом фахівці радять панянкам, котрі мають тип фігури «перевернутий трикутник». Їм личитимуть пальта, розкльошені донизу, моделі з басками. Ідеальна довжина — не нижче коліна. Можна сміливо одягати короткі пальта з накладними кишенями на стегнах, але уникати зайвих оздоб, фактурності чи візерунків у проблемних зонах. Ваш варіант — вбрання з лаконічним верхом та пишним низом.

Для фігури «коло» є потреба візуального видовження, необхідність приховати невиражену талію. Таким жінкам ідеально підійде свінгер (коротке пальто вільного крою), напівприталене з поясом, асиметрією, а також пальто-«кокон». Додасть постаті стрункості і вбрання з кольоровими блоками. Краще відмовитися від коміря-стійки, а надати перевагу V-подібному вирізу. Не варто носити й об'ємні хутряні коміри, шалі, у них ви здаватиметеся ще більшими. Стилісти радять уникати тканин у велику клітинку, ліпше обирати однотонні пальта.

«Прямокутник»

Напівприталене розкльошене пальто (А-силует) | Вільне пальто

Пальто-«дзвіночок» (гольлан) | Двобортне пальто з V-подібним вирізом

Якщо ваше улюблене вбрання — джинси, обирайте верхній одяг прямого крою.

«Пісочний годинник»

Одностороннє пальто

«Трикутник»

Пальто із завищеною талією | Двобортне пальто

Пальто А-силуету/Трапеція | З хутряним коміром

З акцентами на плечах

«Коло»

Свінгер (коротке пальто вільного крою) | Пальто-«кокон»

Пальто з кольоровими блоками | Напівприталене пальто з поясом

«Перевернутий трикутник»

Розкльошене донизу | Пальто з баскою

● СІМ «Я»

Співчувати
треба з повагою

«Я більше нічого не розповім бабусі, бо вона спочатку цікавиться тим, що я робила, а потім, коли ділюся, починає мене повчати. Не хочу чути це, мені моралі і так по горло вистачає! Та ще й замість того, щоб поспівчувати, казала, що я не так робила», — випадково підслухана розмова двох дівчаток дала мені два непогані приводи для міркувань. Перший — не коментувати, не дай Бог, жодних розповідей дітей: ліпше потерпіти, бо з часом розкажуть ще менше, ніж збиралися. Другий — показувати співчуття, якщо від тебе того очікують (байдуже, малий чи дорослий)

Оксана
КОВАЛЕНКО,
мама

Про те, що уміння співчувати (виявляти емпатію) є необхідним для кожного, психологи різних галузей цієї науки говорять уже протягом багатьох років. Кожен із нас по-своєму уявляє собі оте співчуття. Знаю, що часто це поверхневий уявлення. Згадується випадок із дитинства: як у дитсадку вихователька розпитувала дівчинку, у якій на очах годину тому менший брат потрапив під вантажівку. Свою думку — «Ця дівчинка має чути від дорослих зовсім не таке» — пам'ятаю досі. Це, як кажуть, кричущий випадок. А є ще тисячі звичайних: «не переживай, у мене ще гірше було», «а як то воно таке сталося», «все відбувається на краще». Скажу, що до таких «втішань» нас привчило наше середовище, бо перебираємо уроки спілкування (і помилкові теж) у близьких і авторитетних людей. Серед них є дійсно інтуїтивно мудрі (кажуть, від Бога), але таких менше. Отож, які неспівчутливі форми співчуття або емпатії?

На це питання знайшла відповіді у психолога і психіатра Маршалла Розенберга у його книзі «Мова життя». У ній він розповідає про правильну емпатію. Каже, що емпатія — це коли ми даємо іншій людині місце і час висловити, що її хвилює. Місце і час. Згадаймо кожен свій досвід: аби справді висловитися, підбираємо місцину, щоб ніхто не заважав, і поговорити відверто не вдається, якщо буде часовий ліміт. Третій нюанс — що має казати той, котрому відведена роль слухача. Буває, що нічого — мовчати і кивати головою, зітхати в один голос. Однозначно, слухач має утримуватися від порад — головна потреба людини, у якій лихо, не отримати інформацію про чийсь досвід, а «вилити із себе» своє. Тож ніяких повчань на

кшталт «а я тебе попереджала». Є ще помилки «переводити на себе» (а от я б на твоєму місці) і втішати. Розенберг пише про свого колегу, який, коли втратив сина, почув: «Тримайся. Ти з цим справишся», — саме тоді чоловік зрозумів, які це порожні слова, і одночасно згадав, що сам казав їх іншим у таких ситуаціях.

Наступна помилка — розповідати про аналогічні випадки (до цього часу, мені здавалося, що це допомагає,

Емпатія — це розуміння переживань інших з ПОВАГОЮ. У виділених літерах — уся суть співчуття. Чути і сприймати в одному напрямку.

особливо коли позитивний кінець). Не помагає і допитування, з'ясування деталей. Нічого доброго не буде, якщо той, кому сповідаються, обриває на півслові або починає поправляти. У своїй «Мові життя» автор наголошує, що емпатія — це розуміння переживань інших з ПОВАГОЮ. У виділених літерах — уся суть співчуття. Чути і сприймати в одному напрямку. Безумовно, цьому треба вчитися, важко й іноді усе життя. Буває, для того, щоб поспівчувати комусь, потрібно спершу вкоськати свій гнів чи страх, викликаний його вчинком (приміром, якщо це син чи донька). Але нагорода теж дуже велика — нормальні стосунки у сім'ї.

Можливо, ви з чимось не згодні, вважаєте пропонуване дуже складним і знаєте простіший шлях — пишіть на електронки — мою власну — okovalenko74@gmail.com або ж на електронку «Цікавої газети на вихідні» — tsikava.gazeta@gmail.com.

● ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ

Три тижні запізненого щастя

Закінчення. Початок на с.16

Ольга ЧОРНА

... — Мамо, ми їдемо до моря! — вигукнув із порога Анатолій. — Ти і я! На три тижні! Через два дні. Маєш час, аби зібрати валізи.

Мар'яна підійшла до сина. Усміхнулася.

— У тебе — батькові очі. Я завжди вмiла їх читати.

— Мамо...

— Звісно, я погоджуюся поїхати до моря. Ти трохи відпочинеш. Віта не проти?

— Ти знаєш, що маєш найкращу у світі невістку. А доньці пообіцяв привезти велику морську мушлю.

Мар'яна знала про свій діагноз. І розуміла, чому син вирішив їхати з нею до моря. Востаннє вона відпочивала на півдні більше двох десяти років тому з чоловіком. Невдовзі Віктора не стало. Залишилася удвох із малим Анатолієм. Важко доводилось. Пізніше чоловіків рідний брат відкрив фірму з виготовлення меблів. Запросив Мар'яну на посаду дизайнера. У неї хист до цієї справи. І до спілкування з клієнтами. Сама не мала часу на відпочинок. Працювала, облаштовувала побут, ставила на ноги сина. Благо, справи на фірмі йшли добре. Тепер і Анатолій працює у дядьковому бізнесі.

— Ти б про особисте подумала, — не раз казав швагро. — Віктора не повернеш, а життя минає.

Мар'яна ні психологічно, ні фізично не могла покохати іншого чоловіка. Таких називають однолюбамі. А ще переконала себе: Віктора їй ніхто не замінить, бо схожих на нього просто немає...

...Мар'яна облюбувала місце у невеличкій затоці, біля скель, схожих на двох кам'яних велетнів, що застигли у вічному поцілунку. Сиділа там годинами. То самотньо бродила удвох берега й шукала мушлі для внучки.

— Доброго дня. Мені також подобаються ці скелі. Романтичні...

Мар'яна упізнала в чоловікові одного з відпочиваючих пансіонату.

— Я хотів колись бути поетом. У нас в класі вчилася дуже гарна дівчина. Вона мені подобалася. А я їй — ні. Ви, мабуть, знаєте, дівчата записували у товсті зошити вірші, пісні. Вона також мала такий. Я тишком писав невеличкі вірші і, щоб ніхто не бачив, клав до її зошита. Вона так і не дізналася, що це було моє творіння. А я не наслідився сказати...

Згодом вийшла заміж за сина відомого у нашому місті чоловіка. А він утік від красуні-дружини й шукав утіхи в обіймах продавачих жінок, у спиртному. Нещаслива вона. Якби я тоді, у школі, їй зізнався, може, все було б по-іншому. І в неї, і в мене...

Вибачте, що втомлюю вас своїми розповідями.

— Ви пишете зараз вірші?

«А я гадки не мав, що писатиму у свої п'ятдесят п'ять».

— Ні. Поетом не став. Я — інженер. Працюю у великій будівельній компанії. Все прозаїчно.

— Гарні будинки — також поезія. Мені подобаються старі будівлі. Поезія, втілена у камені, у віках. А ці скелі?! Хіба не поетично?

Мар'яна забувала про свою недугу. Їй подобалася увага цього чоловіка.

Микола Аристархович — так представився Мар'яні співрозмовник, після одкровення незнайомці цілий вечір самотньо сидів на балконі своєї кімнати. Слухав море. І свої думки. А вони поверталися до дивної жінки з сумними очима, яка, напевно, любить поезію. Його дружину цікавлять лише його заробітки, нові одяганки, аби похвалитися перед подругами. Кожен із них живе своїм життям. В окремих квартирах. Окремо відпочивають. Мають різних друзів. Різні інтереси. У них немає дітей і внуків. Немає для кого збирати мушлі.

Наступного дня Микола Аристархович подарував Мар'яні кілька віршованих рядків про спогади, що тріпочуть на вицвілих осінніх вітрах.

— Як гарно і сумно! Я берегтиму вашу поезію... поки житиму...

Микола Аристархович здивовано глянув на Мар'яну.

— Не запитуйте ні про що, — сумно усміхнулася. — Просто пишіть вірші.

Мар'яна забувала про свою недугу. Їй подобалася увага цього чоловіка. Тепер вони удвох бродили вздовж берега, шукали мушлі для її внучки або сиділи біля скель. Микола Аристархович щодня дарував їй свою поезію. Анатолій жартував:

— Мамо, твій друг часом не закохався у тебе?

Вона червоніла, наче дівчисько. Кивала на сина пальцем. І поспішала на зустріч із Миколою Аристарховичем.

«...Хаос думок, ваш напівпогляд і пересторога... Якою з доріг із вашого полону утекти? Південна ніч моргає зорями-очима. А ми у ній — два різних, два загублених у вічності світи...»

«...Я вдячний долі за клатки наших зустрічей. За розсипаний вами на теплім піску тихий сміх. За симфонію хвиль, що звучить у рожевій мушлі. І магію пройдених в мріях доріг...»

— Не думала, що на п'ятдесятому році життя мені даруватимуть вірші, — сказала Мар'яна, прочитавши творіння інженера-«прозаїка».

— А я гадки не мав, що писатиму у свої п'ятдесят п'ять.

Здавалося, Мар'яна з Миколою Аристарховичем знайомі все життя. Їх щодня бачили разом. Високий, міцний чоловік ніжно підтримував під руку свою тендітну супутницю. І дивився на неї такими очима, наче вісімнадцятирічний хлопчисько.

— Уже не молодий, а дмухає на свою дружину, — заздрісно перешіптувалося жіноцтво.

— Вона його чи то знайома, чи то пасія, — заперечила котрась. — На рецепшені казали.

— Ага, саме вік для курортного роману! У нього вже внуки до школи ходять...

...Мар'яна збрала валізи. Завтра додому.

— Сину, Микола Аристархович запросив нас на прощальну вечерю до ресторану.

— До речі, ти і Микола Аристархович — популярні. Чув, жіноцтво пліткує про вас.

— Пліткують — це добре. Знають, я ще жива. І навіть щаслива. Ця поїздка — неймовірно цінний подарунок. Ти не уявляєш, яка я тобі вдячна!

...Мар'яна відійшла у засвіти через півроку. Анатолій знайшов під маминою подушкою вірші й візитку Миколи Аристарховича. А також записку: «Сину, зателефонуй, будь ласка, Миколі Аристарховичу і подякуй за три тижні запізненого щастя».

● РЕЗОНАНС

«Ярмоленко, тобі впало відповісти рідною мовою?»

Відомий журналіст, директор департаменту по роботі зі ЗМІ та вболівальниками ФК «Динамо» (Київ), уродженець Рівного Микола Несенюк закликав лідера національної збірної Андрія Ярмоленка спілкуватись українською

«... Я знаю, що ти, Андрію, — щирий патріот України. Є прикладом для дітей та юнаків, і це ти теж знаєш. То чому ж, Андрійку, говориш з українськими журналістами іноземною (не англійською) мовою? Чому не розмовляєш рідною, яку чудово знаєш?»

Можливо, у дитинстві пацани сказали тобі, що говорити рідною — це запахло? Але ж ти вже дорослий дядько і знаєш, що це не так. Ти кажеш «Слава Україні!» та співаєш гімн рідною мовою. Але продовжуєш роздавати інтерв'ю російською. Я думаю, що цього тобі просто ніхто вчасно не підказав. Так ось я і підказую!

Говори із британськими журналістами англійською, а з нашими — українською! Це ж так просто і природно! Це потрібно не нам, це потрібно тобі! Потрібно твоїм синам Івану та Данилу, які будуть жити після нас у сильній, могутній та процвітаючій Україні!», — з такими хвилюючими словами Микола Несенюк звернувся на своїй сторінці у Facebook до Андрія Ярмоленка

Андрій СЕНЬКІВ,
tribuna.com

— Ваша заява щодо Андрія Ярмоленка має великий резонанс. Чому ви проти того, аби спортсмени публічно говорили російською?

— Я Андрійка пам'ятаю з 17 років. Він поїхав в Англію і ламаною англійською намагається давати інтерв'ю. А чому тут рідною мовою не хочеш? Ти вдома з жінкою говори, якою хочеш, але ж ти — символ України, і тобі впало відповісти рідною мовою?

Я не розумію і Андрія Шевченка — він же з україномовної сім'ї! Так собі, але вміє говорити англійською та італійською. А рідної мови боїться, ніби це щось непристойне. Хіба непристойно говорити рідною мовою на рідній землі? Що вам Україна зробила поганого, пацани? Вона вас вигодувала, а ви гидуєте сказати щось мовою ваших дідів.

— Як думаєте, чому гидують?

— Я вчився в російській школі, мама — білоруска, а тато — українець. Спокійно ставився і до російської, і до української. Але чомусь серед підлітків було модно російською розмовляти. Пацан прийшов і йому кажуть: «Ах, ти — лох, українською говориш...».

Ви знаєте, що Ярмоленко сказав після моїх слів? «А коли він приходив до Суркіса, якою мовою там говорить?» Так от — я і з одним, і з другим розмов-

Микола Несенюк переконаний, що якби перші особи держави заговорили українською в побуті, то на неї б усі масово перейшли.

Я не розумію і Андрія Шевченка — він же з україномовної сім'ї! Так собі, але вміє говорити англійською та італійською. А рідної мови боїться, ніби це щось непристойне.

ляю українською. Не вірите — запитайте. Не боюся всюди говорити рідною — і нічого зі мною не трапляється. А у футболістів щось дивне.

Візьміть Лужного. Якби він хотів, то говорив би з командою українською. У нас всі прекрасно її розуміють.

● ТИМ ЧАСОМ

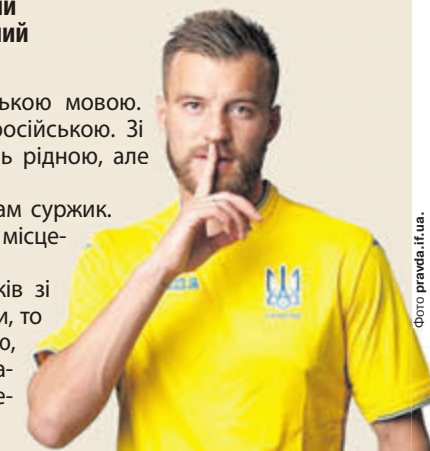
«Мені комфортніше розмовляти російською»

Так заявляє форвард збірної України та англійського «Вест Гема» 29-річний Андрій Ярмоленко (на фото)

«Я прекрасно розмовляю українською мовою. Просто мені комфортніше говорити російською. Зі своїми батьками, наприклад, спілкуюсь рідною, але мені подобається чиста мова.

Я виріс у маленькому селі, у нас там суржик. Тому є деякі слова, які розуміють тільки місцеві.

Наприклад, коли я знайомив батьків зі своєю обраницею, і ми почали говорити, то моя дружина, яка розмовляє українською, деякі слова не розуміла. І вона мене питала: «А що це таке, а що це означає?» Довелося працювати перекладачем».

● НЕЙМОВІРНО!

Коли найважче, попросіть заступництва в... Юди Тадея

Закінчення.
Початок на с. 3

Тамара ТРОФИМЧУК

Після вознесіння Ісуса Христа Юда Тадей проголосив Слово Боже на Близькому Сході і проявив у цьому велику ревність. Він написав «Соборне Послання», добре відоме тим, хто ходить до церкви, та інші християнські настанови. Помер апостол як мученик, тіло його було перевезене до Рима і захоронене в соборі Святого Петра, куди сьогодні приходять українці-заробітчани.

Усе тече, все змінюється — це правило стосується і святих. Якщо в давнину поважали всіх апостолів, то з

часом культ деяких вибраних Богом канув у забуття. Чимало перших святих поступилося місцем новим мученикам та проповідникам. Майже стерлося з людської пам'яті ім'я Юди Тадея — одного з дванадцяти учнів Спасителя. Але не назавжди. Сьогодні справедливості торжествує і його культ поширюється та зростає. Пам'ять про Юду Тадея шанують і православна церква (2 липня), і католицька (28 жовтня). Люди звертаються до нього, потрапивши в безнадійне становище. Небесний заступник завжди допомагає в безвихідних ситуаціях, дуже тяжкому горі, смутку, скорботі, депресії. Особливо ефективною є дев'ятиденна молитва до Юди Тадея, так звана дев'ятниця.

МОЛИТВА ДО АПОСТОЛА У СКЛАДНИХ ОБСТАВИНАХ ЖИТТЯ

Святий Тадею! Ти мав щастя належати до сім'ї Христа Спасителя, преславний апостоле й мученику. Ти яснеш великими чеснотами, вірний заступнику тих, що Тебе прославляють і до Тебе з довір'ям припадають! Ти опікун і заступник наш у найтрудніших обставинах. Тому стаю перед тобою і благаю з глибини мого серця: прийди на поміч мені Своім могутнім заступництвом, бо Ти маєш від Бога ласку приходити зі скорою поміччю тим, хто втратив уже всяку надію на порятунок. Глянь на мене ласкаво!

Моє життя — життя хрестів, а дні мого життя — море терпіння. Дороги життя мого вкриті терням і кожна хвилина його — свідок сліз і зітхань. А на збільшення мого нещастя чорні думки вкрадаються до мого серця. Неспокій, малодушність, брак довір'я, навіть розпука тиснуть до серця. Провидіння закрите перед очима моїми, і віра хитається в серці моїм. Такі думки впроваджують

мене в чорні хмари смутку. Не залиши мене в такому тяжкому стані, а прийди з поміччю мені! Прошу тебе покійно: глянь милосердно на мене і не погорди моїм проханням. Хай довір'я моє не буде зражене!

Тебе обдарував Бог ласкою приходити на поміч тим, хто потрапив у безнадійне становище. Тому і я, що теж опинився у скруті, прошу Тебе про заступництво перед Христовим Спасителем. Усе життя моє склади буду Тобі мою подяку і прославлятиму ім'я Твоє та шануватиму Тебе як мого особливого опікуна. Дякувати буду Богові за ласки, одержані через Твоє посередництво, і щосили моєї ширити буду славу імені Твоєму. Амінь.

ЯКЩО БЛАГАННЯ ЗАЛИШАЮТЬСЯ БЕЗ ВІДПОВІДІ

Коли ви не отримуєте того, про що просите, не поспішайте розчаровуватися і казати, що Юда Тадей вас не чує. Так він випробує, чи справді вірите в його заступництво. Це своєрідний екзамen, який має пройти кожен, хто через святого Тадея благає допомоги в Бога. Тож терпеливості вам і віри на шляху до найшвидшого вирішення найважчих проблем!

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Додайте стравам ситності і... сонця

Недарма кажуть, що осіннє меню — особливе. Справді, ясні дні змінила негода, й організм витрачає більше калорій, аби зігрітися. Тож час не лише діставати з дальніх полиць теплий одяг, а й продумано харчуватися. Дослідники доводять, що певні продукти здатні посилити термогенез — виділення тепла в процесі спалювання калорій, які надходять з їжі. До таких належать насамперед ті, що містять протеїни тваринного походження, багаті білком, зокрема червоне і біле м'ясо, птиця, риба, печінка, яйця, сир. В якості гарніру холодної пори найкраще підійдуть бобові: горох, квасоля, сочевиця, боби, шпарагівка, нут — вони повільно засвоюються і надовго дарують відчуття ситості. Доцільно споживати й цільнозернові каші, а також сезонні овочі — тушковані або запечені. А ще подбайте, аби гарно оформити страви, надати їм яскравості й барв, адже це вагомий психологічний чинник

Фото UA-Reporter.com.

ФРИКАДЕЛЬКИ З КУРЯТИНИ Й ГАРБУЗА

Інгредієнти: 300–400 г гарбуза, 700 г курячого фаршу, 1 яйце, 1 цибулина, 2–3 зубчики часнику, 50–80 г твердого сиру, сіль, перець, кайенський перець, петрушка; для соусу — 1 цибулина, 2–3 свіжих помідори (або 2 ст. л. томатної пасты), трохи води, сіль, перець — за смаком.

Фото iskysstvoetiketa.com.

Приготування. Духовку розігріти до 180–200 градусів. Гарбуз натерти на середній тертці, сир — на дрібній. Цибулю нарізати маленькими кубиками, часник пропустити через прес. Зелень посікти. Змішати разом фарш, гарбуз, зелень, цибулю, часник, яйця, сир, посолити, поперчити і гарно вимішати. Сформувати невеличкі кульки і викласти їх у форму для запікання. Для соусу дрібно пократити цибулю й помідори (або додати пасту), влити трішки води, всипати сіль та перець і тушувати кілька хвилин. Полити фрикадельки соусом і запікати приблизно 30 хвилин.

СВИНИНА В КЕФІРНО-ЧАСНИКОВОМУ СОУСІ У ГОРЩИКАХ

Інгредієнти: 600 г свинини, 1,5 склянки кефіру або кислого молока, 2 великі цибулини, 6 зубків часнику, 2 ст. ложки майонезу, олія для смаження, сіль, перець — за смаком.

Фото pelmeni-vareniki.km.ua.

Приготування. Свинину порізати кубиками, обсмажити на олії на сильному вогні 5–7 хвилин. Цибулю порізати півкільцями і викласти у горщики. Зверху — підсмажене м'ясо разом із олією з пательні. Трішки втрамбувати. До кефіру додати майонез, подрібнений часник. Посолити, поперчити, всипати зелень і ретельно перемішати. Залити цим соусом горщики так, щоб кефір не доходив до країв посудини. Поставити в розігріту духовку на середній вогонь (не вище 160–170 градусів) і запікати 50–60 хвилин. Не поспішайте діставати, нехай горщики трохи постоять у духовці — м'ясо буде м'якшим.

СОЛЯНКА ЗБІРНА М'ЯСНА

Інгредієнти: 1,5 л води, 300 г яловичини, 200 г шинки, 250 г копчених сосисок, 250 г курячої печінки, 2 цибулини, 4–5 солоних огірків, 3 ст. л. томатної пасты, 3 ст. л. вершкового масла, сметана, лимон, оливки, зелень.

Фото mom-story.com.

Приготування. З яловичини зварити бульйон, наприкінці додати печінку, шинку і сосиски. М'ясо вийняти, нарізати шматочками, бульйон процідити і поставити на вогонь. Цибулю пократити невеличкими кубиками, обсмажити на вершковому маслі, додати томатну пасту і пасерувати 2–3 хвилини. Солоні огірки порізати дрібною соломкою і приварити в невеликій кількості бульйону. В каструлю з киплячим бульйоном всипати нарізане м'ясо, цибулю й огірки, посолити і поперчити за смаком, варити хвилин 6–8. Готову солянку розлити в тарілки, на кожному порцію додати ложку сметани, скибочку лимона, 1–2 оливки, притрусити посіченою зеленню.

Фото patelnia.com.ua.

КВАСОЛЯ В ТОМАТНОМУ СОУСІ

Інгредієнти: 3 скл. квасолі, 2–3 цибулини, 2–3 морквини, 0,5 скл. томатного соусу (або 2 ст. л. томатної пасты), 2 ст. л. борошна, сіль, перець та зелень — за смаком.

Приготування. Квасолі замочити на кілька годин у холодній воді, далі зварити майже до готовності. Цибулю нарізати півкільцями й обсмажити на олії, всипати натерту моркву і потушувати разом декілька хвилин. У каструлю до квасолі додати зажарку, якщо мало рідини, то долити і довести до кипіння. На сухій сковороді підсмажити до ледь жовтуватого кольору борошно, розвести його водою або овочевим бульйоном, добре розтерти, щоб не було грудочок, і влити до квасолі. Посолити, поперчити, додати томатний соус або пасту і тушувати до готовності. При подачі притрусити дрібно посіченою зеленню.

ГРИБНИЙ СУП ІЗ ГАЛУШКАМИ

Інгредієнти: 40 г сухих грибів, 1 л води, 1 морквина середньої величини, 1 корінь петрушки, 1 цибулина, 2 ст. л. масла вершкового, 4 гілочки петрушки, 150 мл молока, 100 г манної крупи, 1 сире яйце, сіль за смаком.

Приготування. Гриби ретельно промити, замочити на кілька годин, після чого відварити. Отриманий бульйон — основа майбутнього супу. А гриби дістаємо шумівкою і разом із дрібно нарізаними цибулею, морквою та корінням петрушки смажимо на вершковому маслі. Тим часом із манки, молока, яйця місимо тісто, скачуємо невеликий джгут і ріжемо маленькими шматочками.

Фото gurman.co.ua.

У каструлю з грибним бульйоном додаємо спочатку гриби з овочами. За кілька хвилин до готовності кидаємо галушки і варимо, поки не спливають. Завдяки неповторному аромату грибів до страви можна не додавати жодних спецій — вона й так буде бездоганною.

САЛАТ ІЗ КАРТОПЛЕЮ ТА МАРИНОВАНИМИ ОГІРКАМИ

Інгредієнти: 2 картоплини «в мундирах», 2 мариновані огірки, 1 скл. вареної квасолі, зелень, часник, сіль, перець — за смаком, олія для заправки.

Приготування. Огірки та очищену картоплю нарізати кубиками. Всипати варену квасолу, посолити, поперчити, додати подрібнений часник і зелену цибулю. Заправити салат олією і добре перемішати.

Фото patelnia.com.ua.

ШВИДКИЙ ШОКОЛАДНИЙ ПИРІГ

Інгредієнти: 3 склянки борошна, 300 мл кефіру, 3 яйця, 100 г вершкового масла, 1 склянка цукру, 1 ч. л. соди, 50 г какао, 100 г шоколаду.

Приготування. Яйця збити з цукром, додати розтоплене вершкове масло, перемішати. В кефір всипати соду, розмішати, щоб вона погасилася, і влити в тісто. Просіяти в миску з рідкими інгредієнтами борошно та какао, акуратно перемішати ложкою і вилити шоколадне тісто у попередньо змащену смальцем і посипану сухарями деко або у фігурну силіконову форму. Випікати в духовці, розігрітій до 200 градусів, протягом 25–30 хвилин. Готовий пиріг можна прикрасити шоколадною глазур'ю або полити розтопленим шоколадом.

Фото cookbook.in.ua.

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

А небесних ліхтариків ви так і не запускали...

І я, зізнаюсь, теж. Але дуже вже захотілося романтики у завданні. Проте воно виявилось для вас зовсім не романтичним

Грицько ГАРБУЗ

Тож спочатку нагадаємо це кверзне запитання, що стало невідомим навіть для асів нашої інтелектуальної конкурсу.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 43 (2018)

У цього предмета особлива назва. І своєрідно «пришов» він до нас з однієї країни, де чомусь не можуть добитися значних успіхів у баскетболі. Про хокей ми мовчимо...

Діє він за формулою: гаряче < холодне.

Приносить щастя, віру в прекрасне, додає романтики, одухотворення, а монахи, дивлячись на положення, яке він прийняв, можуть трактувати і майбутнє, яке очікує вас.

Що за предмет заховано в гарбузі?

Ну, тепер ви зрозуміли, що нічого складного не було. То хто у вашій сім'ї

підійшов найближче до розгадки? Ми отримували варіанти «свічка». Але це ж — скільки б і як би ми не крутили — неправильна відповідь.

Тому, враховуючи два ваші попередні фіаско, запитання цього разу буде дуже-дуже просте — дядько «Гугл» вам точно допоможе. І не весь же час нам перемагати. Ми ж не «Динамо» (Київ). Жартую...

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 46 (2018)

Вибудуйте у логічний ряд слова, які вимовив наш відомий агроном, землевласник і меценат (має ще купу інших регалій): «Черевики, їй, на, баба, чорт, та, це, сам, подає, що». Стосуються вони однієї відомої жінки, на честь доньки якої назвали астероїд. І та донька не хотіла бути в ролі всесвітньо відомого селянина-зброєносця, котрому пообіцяли всі завойовані багатства, а вибрала б...

Фото транспорту, на якому їздив той, ким би вона воліла би бути, ми і заховали.

Чия світлина у гарбузі?

Відповідь треба надіслати до 20 листопада тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775 (наприклад: «М'яч», «Три богатирі», «Марина Бойко»).

Увага: з одного номера можна відправляти лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розіграві призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох.

А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43 025, Луцьк, просп. Волі, 13) чи електронну (tsikava.gazeta@gmail.com) найяскравіше опише, як шукав чи шукали правильну відповідь.

До зустрічі!

● ЦЕ ЦІКАВО!

І для романтики, і для бойового сигналу!

Гаряче повітря легше за холодне, а значить, воно піднімається вгору. Давні китайці знали про таке явище і використали його для створення літаючих ліхтариків (на фото)

Фото Youtube.com.

Суміш червоного кольору і золота в китайській культурі асоціюється зі щастям, фінансовим благополуччям, удачею.

і підпалюють. Вогонь нагріває повітря всередині паперового мішка, завдяки чому ця конструкція піднімається вгору, а після згасання падає на землю.

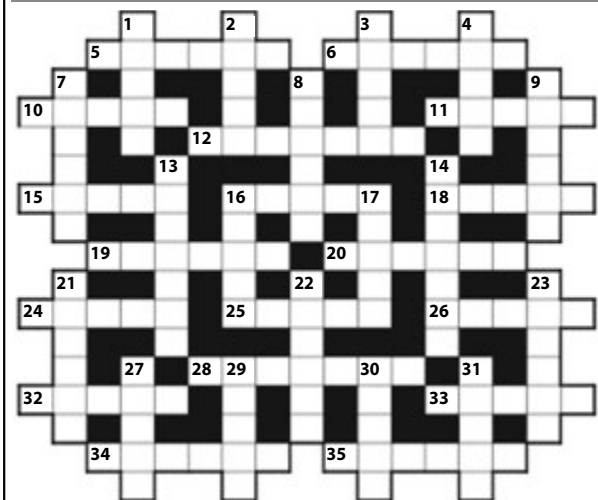
Повітряні ліхтарі використовувалися китайцями та монголами як сигнальний засіб під час бойових дій. З XV століття вони служать прикрасами китайських, корейських та японських свят. На небесних ліхтариках пишуть бажання або загадки (такі-от «Літаючі гарбузи із секретом!»), після чого запускають у політ. Хоча в ряді східноазійських міст їхнє використання заборонено через небезпеку пожежі.

Традиційні китайські ліхтарі майже завжди червоні. Суміш такого кольору і золота в китайській культурі асоціюється зі щастям, фінансовим благополуччям, удачею. Недарма ж червоний — національний колір КНР.

конструюється він із просмаленого рисового паперу, бамбукового каркасу, свічки або малого смо-

лоскипа. З паперу виготовляють мішок, який кріплять до каркасу. Свічку розташовують під мішком

КРОСВОРД

По горизонталі: 5. Частина комбайна, де збирається обмолочене зерно. 6. Спосіб осушення ґрунту за допомогою траншей та підземних вод. 10. Пристрій, що пом'якшує поштовхи і удари під час руху. 11. Старовинне знаряддя для мурів, воріт і башт під час облоги. 12. Поема Т. Шевченка. 15. Металевий одяг для захисту тулуба воїна. 16. Столиця Японії. 18. Пора збирання хлібних рослин. 19. Вітер руйнівної сили. 20. Італійський футбольний клуб. 24. Високе стояче дзеркало. 25. Тремтливий, переливчастий звук двох суміжних звуків. 26. Найбільш діяльна, ініціативна частина колективу. 28. Столиця Шрі-Ланки. 32. Дитяча обертова іграшка. 33. Частина кредиту, що надається країні через певний проміжок часу після угоди. 34. Мішок зі шкури тварини для зберігання або перевезення вина, води. 35. Брат свинки Пеппі із мультфільму.

По вертикалі: 1. Людина, що править кінсьми у найманій підводі. 2. Центральний орган кровоносної системи людини. 3. Титул члена королівської родини. 4. Велика ящірка. 7. Одна з вершин Карпат. 8. Страх, викликаний якоюсь небезпечкою. 9. Миготливий шар теплої повітря біля поверхні землі. 13. Персонаж мультфільму «Вінні Пух». 14. Велике збудження, хвилювання навколо якоїсь справи. 16. Велика проїзна дорога. 17. Псевдонім письменника Олександра Кандиби. 21. Сир з овечого молока. 22. Пружна частина машини, призначена для пом'якшення ударів під час їзди. 23. М'ясо диких тварин і птахів. 27. Колюча садова рослина. 29. Довгий вусик на колоску злаків. 30. Велике судно. 31. Основні погляди, переконання.

Склав Микола ДЕНИСЮК,
с. Щитинська Воля Ратнівського району.

Відповіді — у наступному номері

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 1 ЛИСТОПАДА

По горизонталі: 7. Десятина. 8. Панорама. 10. Едикт. 11. Кобальт. 12. Орнітоз. 13. Архар. 14. Нектар. 17. Шлюпка. 19. Ксенон. 20. Бушбок. 24. Ворота. 26. Клапан. 28. Шприц. 30. «Абсолют». 31. Ембріон. 32. Унтер. 33. Прометей. 34. Краков'як.

По вертикалі: 1. Бетховен. 2. Стрілка. 3. Анкета. 4. Пастор. 5. Номінал. 6. Амазонка. 9. Дирхам. 15. Тісто. 16. Рента. 17. Шишак. 18. Юнона. 21. Сомбреро. 22. Шпроти. 23. Шапокляк. 25. Тальвег. 27. Лебідка. 28. Штуцер. 29. Церера.

SUDOKU

Правила нескладні: заповніть порожні клітинки цифрами від 1 до 9 так, щоб у кожному рядку і кожному стовпчику не було двох однакових.

Склав
Леонід
МАНЧИНСЬКИЙ.

3	6	9	5	2	7	1	8	4
2	8	5	4	9	1	6	7	3
7	4	1	8	6	3	5	2	9
6	5	7	1	4	9	8	3	2
4	3	2	6	7	8	9	1	5
1	9	8	3	5	2	4	6	7
8	7	3	9	1	4	2	5	6
9	2	6	7	8	5	3	4	1
5	1	4	2	3	6	7	9	8

	2	8		4				5
		6	8	5				
		1	2					
7				6		9	2	
3	9							3
					7	3		
			9	8	4			
6			3		8	2		

Відповіді
на кросворд SUDOKU,
опублікований
1 листопада

Відповіді — у наступному номері
«Цікавої газети»

● ДО СЛІЗ

«Можу я побачити свого сина?»

Коли на прохання породіллі принесли дитину і мама відхилила пелюшку, щоб поглянути на обличчя новонародженого, вона ахнула. Лікар швидко відвернувся і подивився у вікно. Син народився без вух...

tutkatamka.com.ua

Час показав, що слух у дитини був досконалим. Відсутність вушних раковин впливала лише на його зовнішній вигляд. Якось син прибіг зі школи і кинувся в обійми матері, вона зітхнула, знаючи, що його життя буде низкою неприємностей і насмішок. Він сказав: «Хлопчик, великий хлопчик... назвав мене потворою».

Минули роки. Син підріс і став фаворитом серед своїх однокласників. У нього був талант до літератури і музики...

Батьки вирішили проконсультуватися з лікарем щодо пересадки донорських вушних раковин.

«Вважаю, я міг би зробити пересадку, якщо ви знайдете донора», — відповів хірург.

Після цього почався пошук людини, яка б погодилася на донорство. Минуло два роки, коли

і з'явилася нова людина. Таланти хлопця розквітли, школа і коледж стали серією триумфів. Пізніше він одружився, став дипломатом.

«Але я повинен знати, — не раз звертався він до батька, — хто так

— **Ідьмо в лікарню, синку, ми з мамою знайшли людину, яка готова пожертвувати тобі свої вуха, але хто вона — секрет, — сказав батько.**

одного разу батько сказав синові: «Ідьмо в лікарню, синку, ми з мамою знайшли людину, яка готова пожертвувати тобі свої вуха, але хто вона — секрет».

Операція пройшла успішно,

багато для мене зробив, я ніколи не зможу за це віддячити!»

«Синку, угода полягала в тім, що ти не повинен знати... поки що — ні», — завжди чув у відповідь.

Фото www.psychologos.com.

Роками вони приховували цю таємницю, але настав день... один із найчорніших, які нестерпно витримати... Син стояв зі своїм батьком над... труною матері.

Повільно, ніжно батько простягнув руку і підняв густе червонувато-руде волосся, щоб показати, що у ньеньки... немає вух.

«Мати казала, що вона була рада... що ніколи не робила коротких стрижок, — м'яко проше-

потів він, — і ніхто й ніколи не думав, що мама менш красива, чи не так?»

Справжня краса криється не у фізичному вигляді, а в серці. Справжній скарб лежить не в тому, що можна побачити, а в тому, чого не видно. Справжня любов полягає не в тому, що робиться і що відомо, а в тому, що зроблено і залишилося таємницею.

● ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ

Фото mymodernmet.com.

«Усе важче із нині — до завтра іти».

Три тижні запізненого щастя

«Спогади, наче клапті розмитих афіш, тріпочуть на вицвілих осінніх вітрах. Сонце палить сліди. Мрія ранив об втрачене щастя крило. Усе важче із нині — до завтра іти й шкодувати за тим, чого не було...»

ем, перетворюючись на голубе плесо небес...

...Лікар розвів руками:

— У вашої матері онкологія.

— Що я можу зробити для неї? — запитав Анатолій. — Розумію, потрібні кошти на лікування. Але я не про це...

— Виконайте найзаповітніше мамине бажання.

Анатолій замислився.

— Мама роками збиралася до моря. То грошей не було, то часу.

— Подаруйте їй мрію, молодий чоловіче.

— Море? А це не зашкодить?

— Покваптеся...

Закінчення на с. 10

Ольга ЧОРНА

Мар'яна притулила до серця аркуш із кількома віршованими рядками.

— Усе важче із нині — до завтра іти, — мовила сама до себе, вдвляючись у далечинь, де море зливається з обрі-

МІСЯЧНИК
Передплатний
індекс 60779
5 грн

МІСЯЧНИК
Передплатний
індекс 60780
5 грн

ТИЖНЕВИК
Передплатний
індекс 60307
17,50 грн

volyn.com.ua

facebook.com/volyn.com.ua

youtube.com/c/ГазетаВолиньЦікава

Завтра зустрінемо разом!

Усміхніться!

:)) :)) :))

Один українець каже іншому:

— Ти чув, що від сала буває склероз!

— Ось і я думаю, чого це коли зранку сала наїмся, то увесь день не пам'ятаю, що їсти хочеться!

:)) :)) :))

Уранці роблю зарядку: нахилиюся і намагаюся дістати долонями підлогу. Виходить із ванної чоловік

і каже:

— Не треба поклонів, скажи просто: «Доброго ранку, цар».

:)) :)) :))

Дружина:

— Я у тебе як Попелюшка — перу, прибираю, готую...

Чоловік у відповідь:

— Я ж тобі казав, вийдеш за мене — жити будеш, як у казці!